

**TWENTY-FIRST SUNDAY AFTER PENTECOST
THE HOLY APOSTLE AND EVANGELIST LUKE**

Troparion and Kontakion:

Troparion (4): When the disciples of the Lord learned from the angel the glorious news of the resurrection and cast off the ancestral condemnation, they proudly told the apostles: Death has been plundered! Christ our God is risen, granting to the world great mercy.

Troparion (5): Let us praise in sacred hymns the celebrated Luke herald of the acts of the apostles, brightly shining author of the Good News of Christ, scribe of things unwritten which he wrote for Christ's Church. He is a physician for the feeble, healing nature's ailments and the maladies of souls and he prays unceasingly for all of us.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (2): Let us praise a genuine preacher of piety, the godly Luke, a star of the church and eloquent speaker concerning ineffable mysteries. For the Word who alone knows the human heart chose him with the wise Paul to teach the gentiles.

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (4): My Savior and Deliverer from the grave, as God, has raised out of bondage the children of earth and shattered the gates of Hades; and as Master, He rose on the third day.

Prokimenon:

Prokimenon (4): How great are Your works, O Lord; You have made all things in wisdom.

Verse: Bless the Lord, O my soul; O Lord my God, You are exceedingly great.

Prokimenon (8): Their utterance has gone forth into all the earth, and their words unto the ends of the world.

Verse: The heavens tell the glory of God, and the firmament declares the work of His hand.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Galatians.

(Gal 2,16-20)

Brethren: We know that a person is not justified by works of the law but through faith in Jesus Christ, even we have believed in Christ Jesus that we may be justified by faith in Christ and not by works of the law, because by works of the law, no one will be justified. But if, in seeking to be justified in Christ, we ourselves are found to be sinners, is Christ then a minister of sin? Of course not! But if I am building up again those things that I tore down, then I show myself to be a transgressor. For through the law I died to the law, that I might live for God. I have been crucified with Christ; yet I live, no longer I, but Christ lives in me; insofar as I now live in the flesh, I live by faith in the Son of God who has loved me and given himself up for me.

Alleluia Verses:

Verse (4): Poise yourself and advance in triumph and reign in the cause of truth, and meekness, and justice.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (4): You have loved justice and hated iniquity.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: The heavens shall confess Your wonders, O Lord, and Your truth in the church of the saints.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: God is glorified in the assembly of the saints.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:
(Lk 8,5-15)

The Lord told this parable: “A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some seed fell on the path and was trampled, and the birds of the sky ate it up. Some seed fell on rocky ground, and when it grew, it withered for lack of moisture. Some seed fell among thorns, and the thorns grew with it and choked it. And some seed fell on good soil, and when it grew, it produced fruit a hundredfold.” After saying this, he called out, “Whoever has ears to hear ought to hear.” Then his disciples asked him what the meaning of this parable might be. He answered, “Knowledge of the mysteries of the kingdom of God has been granted to you; but to the rest, they are made known through parables so that ‘they may look but not see, and hear but not understand.’ This is the meaning of the parable. The seed is the word of God. Those on the path are the ones who have heard, but the devil comes and takes away the word from their hearts that they may not believe and be saved. Those on rocky ground are the ones who, when they hear, receive the word with joy, but they have no root; they believe only for a time and fall away in time of trial. As for the seed that fell among thorns, they are the ones who have heard, but as they go along, they are choked by the anxieties and riches and pleasures of life, and they fail to produce mature fruit. But as for the seed that fell on rich soil, they are the ones who, when they have heard the word, embrace it with a generous and good heart, and bear fruit through perseverance.”

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
Their utterance has gone forth into all the earth, and their word unto the ends of the world.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

21-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА СВЯТОГО ЄВАНГЕЛИСТА ЛУКИ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши і від прадідного засуду звільнившись, Господні учениці, радіючи, казали апостолам: Здолана смерть, воскрес Христос Бог, що дає світові велику милість.

Тропар (5): Апостольських діянь оповісника і євангелія Христового світлого списателя, Луку преславного, неописанного в Христовій Церкві, піснями священними святого апостола похвалім як лікаря, що зціляє людські немочі, природні недуги і душевні язї, і того, що молиться неперестанно за душі наші.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (2): Правдивого благочестя проповідника і несказаних таїн провісника, звізду церковну, Луку божественного, звеличаймо, бо Слово вибрало його з мудрим Павлом, учителем народів, - єдин, що знає тайни серця.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (4): Спас і мій визволитель, як Бог, із гробу воскресив землян від узів і розбив брами адові та воскрес на третій день, як Владика.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Прокімен:

Прокімен (4): Які величні діла Твої, Господи! Все премудро створив Ти.

Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий.

Прокімен (8): На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх.

Стих: Небеса повідають славу богу, творіння ж рук його сповіщає твердь.

Апостоль:

До Галатян послання св. апостола Павла читання.

(Гал 2,16-20)

Браття, довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, а через віру в Ісуса Христа, ми й увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону. Коли ж, шукаючи оправдання у Христі виявилось, що й ми самі грішники - то невже Христос - служитель гріхів? Жадним робом! Бо коли я знову відбудовую то я себе самого оголошую переступником. Я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити: Я розп'ятий з Христом. Живу вже не я, а живе Христос у мені. А що живу я тепер у тілі, то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (4): Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (4): Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Ісповідять небеса чуда твої, Господи, і істину твою в церкві святих.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Бог прославлюваний на раді святих.

Алилуя, алилуя, алилуя.

**Євангелія:
(Лк 8,5-15)**

Сказав Господь притчу оцю: “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге впало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкости не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшись з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю, і, зійшовши, сторицею вродило.” Кажучи це, Ісус голосно мовив: “Хто має вуха слухати, нехай слухає.”

Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: “Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли.”

Ось що значить оця притча; зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні. Хто має вуха слухати, нехай слухає.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.

На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх.

Алилуя, алилуя, алилуя.